

Все знаєш ти — а я рощу
Даремно сходи на ланах:
Земля чорніє в бур'янах:
До сліз байдужа і дощу.

Все знаєш ти — а я на світ
Мов на нічну дивлюся путь,
Поки завісу піднесуть
І блисне отвором воріт.

Все знаєш ти — а я сліпма,
Хоч не даремно, днями йшов.
Я знаю, стрінемось ми знов,
Де смерти й темряви нема.